

Ben Ölüyorum

– Ayşe Manav · 27 Kasım 2012

Damla damla yağıyor yüreğimin yağmurları, saçaklarından ruhuma işliyor ağır ağır, sensizliğin dili suskun, yaralı bir yavru misali acıtıyor yokluğun, sızlatıyor kalbimi... Sen niyetine dağlıyorum yüreğimin kanayan yaralarını, bu acı bitsin diye haykırırcasına ve gül rengi akşamlar alaca karanlığa doğmakta yokluğunda... Anıların tam orta yerinde sapladığın kara saplı hançer, öylesine canlı ve öylesine deşiyorsun ki hatıraları, tekrar tekrar yaşıyorum her bir anını.... Canım ağlıyor... Yokluğunun zehirli sarmaşıkları sarmış tüm hayat bağlarımı ve gücüm tükenene kadar direniyorum... Sensizliğin zehirleyen tadını ölesiye tadıyorum her hücremle... Sensizlikte tükeniyorum.. Sana bir adımda koşacağım anın umudunu taşıırken ben, kanadı kırık bir kuş gibiyim, dermanım yok, halim kalmadı yarınlara koşmaya ve kendimi kaderimin yıldızlarına teslim ediyorum.. Boz bulanık bir su gibi akıp giden zamanın bana neleri getireceğini, benden neler götüreceğini bile düşünmek istemiyorum, sadece sessiz iç haykırışlarımda zoraki bir teslimiyeti istemesem de kabul ediyorum.. Daha yolun başında hasret ve özlem yaralarının tüm benliğimi kaplayacağını biliyor ve böylece kabullenip geleceğin günün hayallerinde yaşarken ben, içimde yaşadığım çelişkilere dur diyemiyorum.. Damarlarıma işleyen acaba sorularını, hastalıklı bir hücre gibi içimden söküp atamıyorum... Acaba... Ya dönmezse... Ne garip seni doyasıya yaşamak varken, bir tiryaki gibi sensizliği derin derin içime çekiyorum, ben seni değil, sensizliğin tiryakiliğini yaşıyorum... Seni özlemeyi değil, sana kavuşmayı diliyorum.... Sensiz ben tükeniyorum.. Ağlayarak yapılan duaların kabul olacağını bilirdim, ağlamadığım tek bir gecem olmadı ki sana dair dualarımda, her gece ellerimi Mevla'ya kaldırdığımda, tek dileğim sağlıklı ve iyi olmandı, oysa şimdi artık dön yeter bu ayrılık diyorum.. Gözlerin geliyor göz bebeklerimin önüne, bulut bulut ela gözlerin gözlerimde, bu acıya, sensizliğe, sessizliğe, yani bizsizliğe, bitkinliğime dayanamıyorum... Yüreğimdeki ay çoktan karardı, ruhuma güneş niyetine seni istiyorum... Sensizlikte ben ölüyorum... Ayşe Manav